

Zac Poonen: A szellemi erő titka

2008. július (3)

Amikor Isten hívta az izraelitákat Egyiptomból, kijelölte számukra a Kánaánba vezető utat. Izrael népe csak úgy találhatta meg ezt az utat, ha nappal a felhőt-, éjjel pedig a tűzoszlopot követte, napról napra. Isten minden megváltott gyermeke számára, lábnyomnyi utat készített. Ezen az úton azonban csak akkor követhetik Őt, ha minden nap Vele járnak. Ha minket tényleg az foglalkoztat minden nap, mi is Isten célja velünk, akkor tanuljuk meg a Vele járást. Ez azt is eredményezi, hogy megtanulunk a Sátánnak nap – mint – nap ellenállni. Ahogyan a tolvajok a gazdagok házaiba törnek be, nem pedig a szegény emberek házába, úgy a Sátán is elsősorban a szellemiekben gazdagabb hívőket veszi célba, és másodsorban a szegényebbeket. Tapasztaljuk, hogy a szellemiekben való minden egyes előrelépéssel a harc keményebbé válik.

Sok olyan erő van, ami a hívőt Isten akaratának cselekvésében meg akarja akadályozni: a világ a maga különböző kívánságaival, vonzerejével, a hústest a maga tisztátalan kívánságaival, és az Ördög a maga nagyon kiagyalt fogásaival. Amennyiben ezek a szellemi gyarapodás akadályaként tűnnek, talán csodálkozunk azon, hogy miért nem távolítja el ezeket Isten, vagy legalábbis miért nem őriz meg bennünket ezektől. Ez a probléma már évszázadok óta sok elmét foglalkoztatott. Számunkra azonban elég azt tudni, hogy a mi mennyei Atyánk, aki mindnyájunknál bölcsebb, megengedi, hogy legyenek számunkra ilyen akadályok. Így legalább nagyon jó okunk van arra, hogy szellemi erőnket építsük, ahogy a természetes életben is csak kemény tréning által épülnek fel izmaink. Különben ellanyhulnak és elerőtlenednek. Egy birkózónak is a küzdelemhez folyamatos edzésre van szüksége. A másokkal való megküzdéshez formába kell magát hozni a küzdelem idejére. Hasonló helyzetben vagyunk mi is. Szellemi erőnk sohasem fog kibontakozni, ha meg vagyunk kímélve a megpróbáltatásoktól, a világ, a hús, és az Ördög kísértéseitől.

Kellene, hogy vigasztaljon bennünket az a tudat, hogy Jézus is megkísértetett, mint mi (Zsid. 4,15). Lukács elmondja nekünk, hogy Jézus „Szent Szellemmel beteljesedve” ment a pusztába. A kísértés végén pedig a „Szent Szellem erejében” jött vissza (4,1.14). A kísértések legyőzése, magát Jézust is, amikor mint ember volt, megerősítették. Nem ezt kell elérnie a minket érő kísértéseknek is? Ne gondoljuk azt, hogy szellemileg megerősödhetünk csupán keresztény iratok olvasásától és különböző gyülekezeti összejövetelek látogatásától. Az ilyesmi tevékenységek az evéshez hasonlóak. De csak az evés által nem leszünk erősek, dolgoznunk, tréningeznünk is kell. Mivel egyesek elzárkóznak a világi emberektől, és védekező keresztényéletet folytatnak, nem válhatnak szellemileg erősekké.

A szentség is olyan, mint az egészség. Ahhoz hogy egészségesek lehessünk, rendszeres gyakorlatokat kell végeznünk, hogy a betegségekkel szemben ellenállóak legyünk. Ebből látható, hogy át kell mennünk kísértéseken, és azok legyőzése által erősödnünk. Ha ezt kikerüljük, sosem érjük el a célt. Ez is lehet az oka annak, miért is ültette Isten az Éden kertbe a tiltott fát. Ez lehetőséget adott Ádámnak, hogy legyőzze a kísértést és megszentelődjön. Nincs alapja a kísértésektől való félelemnek. Az Úr biztosít bennünket 1.Kor. 10,13-ban, hogy nem érhet bennünket olyan kísértés, amit nem hordozhatunk el.

A 66. zsoltár 10-12 verse egy csodálatos ótestamentumi hely, amely bemutatja, milyen hatalmas nyereséget kaphatunk a próbák és kísértések által. A tűz és víz nem csak gazdagíthatnak minket a szellemiekben, hanem egészségessé is tehetnek. Isten emberei is mindnyájan olyan kísértések tárgyai voltak, amik minket is szorongatnak. Jak. 5,17 azt mondja, még Illésnek is ugyanolyan szenvedélyeknek és hajlamoknak kellett ellenállnia, amiket nekünk is le kell győznünk. Mivel Istennek ezen emberei a kísértéseikben és próbáikban győztek: erősekké váltak és használhatókká Isten kezében. Isten megengedi életünkben a kísértéseket, hogy tesztelhesen bennünket. Isten, mielőtt használni akar valakit, előzőleg leteszteli őt. A magányunkban érő kísértések szükségesek ahhoz, hogy a nyilvánosság előtti bizonyoságtételre előkészítsenek bennünket. Ellenállni a kísértéseknek, annyi, mint úszni tanulni. Nem tanulhatsz meg egy nap alatt úszni. De ha eltökélt vagy benne, előbb vagy utóbb, de megtanulsz. Azután már nem fogsz félni a víztől. Ugyanígy, ha eltökélt vagyunk, előbb vagy utóbb megtanuljuk a kísértések fölötti Krisztusban való győzelem titkát, és azt is, hogy ezután már ne féljünk tőle.

Forrás: Christian Fellowship Church – Bangalore, India (www.cfcindia.com)